

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10961

гр. София, 12.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: А.К.Г

като разгледа докладваното от А.К.Г Гражданско дело № 20231110121786 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искиви молби, подадени първоначално в Районен съд – Благоевград, с вх. №№ 6398/28.03.2023 г.; 6401/28.03.2023 г.; 6404/28.03.2023 г.; 6425/28.03.2023 г.; 6429/28.03.2023 г., и 6437/28.03.2023 г., уточнени с молба от 14.11.2023 г. (на лист 21 от делото) на ищеца К. Й. П. срещу „Ф.Б“ ЕООД, с която са предявени претенции за признаване за установено по отношение на ответника на недействителност на договори за поръчка за учредяване на поръчителство с №№ ***** г.; ***** г.; ***** г.; ***** г.; ***** г., и ***** г., с които ответникът е поел задължение да поръчителства за задълженията на ищеца по договори за кредит, сключени с „И.А.М“ АД, със същите номера и от същите дати, както и за осъждане на ответника да върне на ищеца следните платени по договорите за учредяване на поръчителство суми:

1. по договор за осигуряване на поръчителство № ***** г. – 10 лева частично от 200 лева;

2. по договор за осигуряване на поръчителство № ***** г. – 10 лева частично от 150 лева;

3. по договор за осигуряване на поръчителство № ***** г. – 10 лева частично от 150 лева;

4. по договор за осигуряване на поръчителство № ***** г. – 10 лева частично от 150 лева;

5. по договор за осигуряване на поръчителство № ***** г. – 10 лева частично от 150 лева, и

6. по договор за осигуряване на поръчителство № ***** г. – 10 лева частично от 100 лева.

В исковата молба се твърди, че ищецът бил сключил с ответника шест договора – с №№ ***** г.; ***** г.; ***** г.; ***** г.;

***** Г., и ***** Г., с които ответникът бил приел да се съгласи да поръчителства по задълженията на ищеца към „И.А.М“ АД по договори за кредит със същите номера, като за това ищеца да заплати на ответника възнаграждение, което било в размери за посочените по-горе договори съответно 200 лева; 150 лева; 150 лева; 150 лева; 150 лева, и 100 лева. Излагат се твърдения, че договорите за кредит, за които е учредено поръчителство, са нищожни поради неправилно определяне на годишния процент на разходите, като в същия не е включено възнаграждението за поръчителство, което на практика е било задължително условие за осигуряване на кредита, тъй като той се отпускар или при предоставяне от ищеца на банкова гаранция, която за кредит в такъв размер никой не би бил съгласен да учреди, или след намиране на двама много платежоспособни поръчители. Отделно и самите договори за заплащане за предоставяне на поръчителство се поддържа, че нямат основание, тъй като обслужват задължение към свързано дружество, или са в противоречие с добрите нрави, тъй като ответникът е дъщерно дружество на основния кредитор и реално не се постига никакво обезпечение, а само се създава система от договори с цел увеличаване на дължимите се разноси по договора за кредита. Претендират се разноси.

Ответникът – „Ф.Б“ ЕООД, е подал отговор на исковата молба в законовия срок, с който оспорва исковата молба като нередовна, защото съдържала данни относно договор за кредит, по който вторият ответник не бил страна; поради липса на пълномощно на адвокат З. да завежда дела по договори за осигуряване на поръчителство и заради неплатена такса, както и защото с исковата молба не били представени доказателства, а също и като недопустима, тъй като изпълнението на договора било приключило и ищецът нямал интерес да иска обявяване на нищожността му, а и вземанията по договорите били прехвърлени. Срещу основателността на иска се посочва, че дружеството осъществявало по осъществяване на гаранционни сделки за финансиране, каквато ищеца бил сключил свободно и договорът бил независим от този за кредит, поради което бил действителен. Договорите не нарушавали добросъвестността и не противоречали на добрите нрави, като се плащало за действително предоставена услуга, която не нарушавала добросъвестността в оборота. По искането за преценка на неправомерността на възнаграждението се посочва, че клаузата за цена на услуга не може да се проверява за неправомерност съгласно чл. 145, ал. 2 ЗЗП. Поради това се иска отхвърляне на иска.

Отговорите на исковата молба не са придружени с валидно пълномощно, тъй като чл. 102з, ал. 1 ГПК не допуска подаване на пълномощно, което е електронен образ, подписан в оригинал на хартия, заверен само от адвоката, а изисква пълномощното да съдържа електронен печат на упълномощителя или да е представено пред служител на съда по реда на чл. 360ж ЗСВ, което не е направено по делото. Поради това на ответника следва да се дадат указания да представи редовно според изискванията на чл. 102з, ал. 1 ГПК пълномощно, като ако не го направи, отговорите няма да бъдат взети предвид.

Съдът намира, че са предявени обективно кумулативно съединени

искове с правна квалификация чл. 124, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 26, ал. 1, предл. първо и трето ЗЗД, чл. 146, ал. 1 ЗЗП във връзка с чл. 143, ал. 1, т. 5 ЗЗП; и чл. 142, ал. 1 ЗЗД във връзка с чл. 22 ЗПКр и чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПКр; чл. 19, ал. 1 и 4 ЗПКр, а по съединените кумулативни осъдителни искове – чл. 59, ал. 1 ЗЗД, а ответникът прави възражение, че плащанията са получени от друго лице съгласно чл. 99, ал. 1 ЗЗД, като разпределя доказателствената тежест по исковете в съответствие с правилото на чл. 154 ГПК, че всяка от страните е длъжна да докаже фактите, на които основава своите искания или възражения, по начина, описан в диспозитива на настоящото определение.

С оглед становищата на страните се установяват като безспорни между тях следните факти: ищецът е за обезпечаване на задълженията си по договори за кредит с „И.А.М“ АД с №№ ***** г.; ***** г.; ***** г.; ***** г.; ***** г., и ***** г. е сключил с ответника шест договора за поръчка с ответника, по силата на които последният се задължил да осигури поръчителства за вземанията на първия ответник към ищеца, като това е направено, и в договорите е било уговорено възнаграждение за поемане на задължението за поръчителство съответно в размер на 200 лева; 150 лева; 150 лева; 150 лева; 150 лева, и 100 лева.

По направените от страните доказателствени искания в исковата молба и отговора, съдът намира, че следва да допусне като допустими, относими и необходими към предмета на спора следните доказателства: изискване от първоначалния кредитор да представи текста на договорите за кредит и общите условия към тях (тъй като ответникът е признал съществуването на такива договори, като е посочил размера на възнаграждението по тях в отговора); поисканите от ищеца счетоводни експертизи.

По възражението на първия ищец, че експертизите щели да отговорят на правни въпроси, съдът намира, че третия въпрос по всички тях следва да се преформулират, като вещото лице не установява „действителен размер“ на ГПР, а изчислява същия при условие, че се приеме, че клаузите за неустойка, съответно – възнаграждение за поръчител, се включат в ГПР, а съдът ще прецени с крайния си акт кой от двата варианта урежда „действителен“ ГПР.

Съдът намира, че не следва да допусне на основание чл. 146, ал. 4 ГПК следните доказателства: издаване на ищеца на съдебно удостоверение за снабдяване с данни за самия него от кредитния регистър, тъй като може да ги поиска и сам без такова удостоверение.

С пълномощно на лист 22 от делото, с което ищецът дава право на адв. Милев да предявява искове във връзка с договори за поръчителство и молба от 14.11.2023 г. на адв. Милев (на лист 21 от делото), с която потвърждава всички действия по подаване на исковете, нередовността на представителната власт за ищеца е санирана по реда на чл. 42, ал. 1 ЗЗД, поради което исковете са редовни.

Настоящият съдебен състав намира, че тезата на ответника за недопустимост на установителните искове за нищожност на договорни клаузи е неправилна. Съгласно Тълкувателно решение № 8/2014 г. на ОСГК на ВКС отрицателният установителен иск не е субсидиарна форма на защита, както

приема по-старата съдебна практика и интересът от предявяването му се преценява във всеки отделен случай. По настоящото дело осъдителните искове са частични и няма да формират сила на присъдено нещо за всички претенции на ищеца, а и са свързани с твърдения за нищожност както на целите договори, така и на клаузи от тях. Поради това и съгласно становището на Съда на Европейския съюз в т. 2 от Решение от 23.11.2023 г. по дело C-321/22 *Provident Polska* установителни искове за установяване на неравноправност на договорни клаузи, предявени от потребител, са допустими и няма основание за частично прекратяване на производството. Въпросът дали ответникът е прехвърлил правата си по договорите за поръчителство на друго лице, и на коя дата, е въпрос на основателност на исковите, а не на допустимостта им – тъй като не се оспорва съществуването на договорите по силата на цитираното по-горе решение на СЕС ищецът ще има винаги интерес да води иска.

Тъй като с исковите си молби ищецът е направил искане за освобождаване от такси и разноски, като се установи при служебна справка в имотния регистър не се установи ищецът да има недвижими имоти, а същият е подал декларация за имущество и доходи по гражданско дело № 21850/2023 г. на Софийския районен съд, 26. състав, присъединено към настоящото, като е освободен от такси и разноски, съдът следва да освободи ищеца от такси и разноски поради лошото му имуществено състояние на основание чл. 83, ал. 2 ГПК. С това всички възражения на ответника за несъбрани такси са неоснователни.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 28. състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСВОБОЖДАВА на основание чл. 83, ал. 2 ГПК ищеца **К. Й. П.** от заплащане на **ТАКСИ И РАЗНОСКИ** в производството.

УКАЗВА на основание чл. 101, ал. 2 ГПК на ответника „Ф.Б“ ЕООД с оглед изискванията на чл. 102з, ал.1 ГПК, който **не допуска представяне на пълномощни като електронен образ** да представи в **едноседмичен срок** доказателства за представителна власт (**пълномощно**) на юрк. К., което да носи **електронен печат на дружеството и квалифицирано удостоверение за време** или да представи същото такова **на хартия със саморъчен подпис** на представител на **дружеството**, или **писмено да потвърди** в една от последните две изброени форми извършените до момента действия на юрк. К. по делото.

ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ съдът няма да взема предвид подадените от юрк. К. отговори по делото с вх. №№ 191337/04.07.2023 г. и 4348/05.01.2024 г.

КОНСТИТУИРА на основание чл. 219, ал. 3 ГПК като **ТРЕТО ЛИЦЕ – ПОМАГАЧ** на страната на ответника дружеството „И.А.М“ АД, с ЕИК: 131576434.

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис от исковата молба, както и призовка, на третото лице-помагач на адреса му от Търговския регистър.

ПРЕПИС от отговорите на исковата молба с вх. №№ 191337/04.07.2023 г. (в кориците на гр. дело № 21850/2023 г.) и 4348/05.01.2024 г. и приложенията към тях да се изпрати на ищеца.

НАСРОЧВА гражданско дело **21786** по описа за **2023** година на Софийския районен съд, 28. състав, за разглеждане в открито заседание на **24 април 2024 г. от 14:45 часа**, за която дата и час да се призват страните.

ОБЯВЯВА на страните следния проект за доклад на делото по чл. 146 ГПК:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с обективно кумулативно съединени искове с правна квалификация чл. 124, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 26, ал. 1, предл. първо и трето ЗЗД, чл. 146, ал. 1 ЗЗП във връзка с чл. 143, ал. 1, т. 5 ЗЗП; и чл. 142, ал. 1 ЗЗД във връзка с чл. 22 ЗПКр и чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПКр; чл. 19, ал. 1 и 4 ЗПКр, а по съединените кумулативни осъдителни искове – чл. 59, ал. 1 ЗЗД, а ответникът прави възражение, че плащанията са получени от друго лице съгласно чл. 99, ал. 1 ЗЗД.

Главните искове се уважават, ако съдът установи, че са сключени договори, с които ответникът е поел задължение да стане поръчител на ищеца по договори за кредит с третото лице – помагач срещу възнаграждение; ако се установи, че ГПР в тези договори за кредит не е посочен, поради което същите са нищожни, или ако при преценка съдът установи, че договорите за учредяване на поръчителство са част от едно комплексно отношение, за което ищецът следва да установи свързаност между двамата ответници и функционална връзка между договорите. Евентуалните искове се уважават при уважаване на главните, ако ищецът докаже, че е платил вноски по договорите за учредяване на поръчителство в полза на ответника, като последният е длъжен при установяване, че парите са платени на лице, натоварено да получава плащания за него, да докаже, че това лице е предало паричните средства на цесионер.

ОБЯВЯВА за **БЕЗСПОРНИ** между страните и ненуждаещи се от доказване следните факти: ищецът е за обезпечаване на задълженията си по договори за кредит с „И.А.М“ АД с №№ ***** г.; ***** г.; ***** г.; ***** г.; ***** г., и ***** г. е сключил с ответника шест договора за поръчка с ответника, по силата на които последният се задължил да осигури поръчителства за вземанията на първия ответник към ищеца, като това е направено, и в договорите е било уговорено възнаграждение за поемане на задължението за поръчителство съответно в размер на 200 лева; 150 лева; 150 лева; 150 лева; 150 лева, и 100 лева.

ОБЯВЯВА за **СЛУЖЕБНО ИЗВЕСТНИ** съгласно чл. 23, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ и ненуждаещи се от доказване следните факти: че ответникът „Ф.Б“ ЕООД е с единствен съдружник другия ответник – „И.А.М“ АД.

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест с оглед правилото на чл. 154 ГПК и обявените за ненуждаещи се от доказване факти е

да установи:

1. по исковете за недействителност на договори за поемане на задължение да се учреди поръчителство:

1.1. поради неравноправност – функционална връзка между двата договора;

1.2. поради недействителност на главния договор за кредит – липса на посочен ГПР според правилата на закона;

2. по иска за връщане на парични суми – заплащания от ищеца, основани на договори по т. 1, които са отишли в полза на втория ответник.

УКАЗВА на **ответника**, че в негова доказателствена тежест с оглед правилото на чл. 154 ГПК и обявените за ненуждаещи се от доказване факти е да установи по възражението си за прехвърляне на вземането – че е сключен договор за прехвърляне на вземания; че възнагражденията са платени на цесионера, а не в полза на ответника.

УКАЗВА на основание чл. 146, ал. 2 ГПК на **ответника**, че **НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА** за наличието на договор за цесия (не за уведомяване за такъв, а за самия договор).

УКАЗВА на страните, че следва да посочат доказателства във връзка с възложената им доказателствена тежест най-късно да първото редовно проведено открито съдебно заседание по делото, като в противен случай губят възможността да направят това освен ако не посочат основателни причини за забавянето (чл. 147 ГПК).

ПРИЕМА представените с исковите молби писмени доказателства.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК третото лице – помагач „И.А.М“ АД да представи по делото **в едноседмичен срок** от получаване на съобщението намиращ се у него документ – препис от договори №№ ***** Г.; ***** Г.; ***** Г.; ***** Г.; ***** Г., и *****Г., погасителните планове към тях и общите условия.

УКАЗВА на третото лице – помагач, че при неизпълнение на задължението за представяне на документа, съдът може да приеме, че в договорите не е посочен ГПР според правилата на закона.

ДОПУСКА на основание чл. 195 ГПК по искане на ищеца изслушване на **СЧЕТОВОДНА** експертиза по въпросите, посочени в исковите молби (по делата на РС – Благоевград), като по **третия въпрос** вещото лице следва да изчислява **не „размер на действителния ГПР“**, а да изчисли **какъв би бил ГПР** според формулата в ЗПКр, ако **в него се включи** уговореното възнаграждение за поръчител.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 160 ГПК депозит за извършване на експертизата в размер на **600 лева**, платими от бюджета на съда (ищецът е освободен от разноски).

НАЗНАЧАВА за вещо лице **А. Т. Б.**

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице незабавно.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на ищеца за издаване на съдебно удостоверение за снабдяване с данни за самата нея от кредитния регистър.

УКАЗВА на основание чл. 238, ал. 2 ГПК на ищеца – **К. Й. П.**, че ако не изпрати представител и не се яви в първото съдебно заседание, без да посочи уважителна причина за това, и не вземе становище по отговора на ищеца, съдът може да прекрати делото и да го осъди да заплати разноски на ответниците, или да постанови срещу него неприсъствено решение за отхвърляне на иска.

УКАЗВА на страните на основание чл. 40 ГПК и чл. 41 ГПК, че ако променят адреса, на който са призовани, или го напуснат за повече от 30 дни, включително ако се преместят в чужбина, са длъжни да посочат нов адрес в Република България, на който да бъдат призовавани. Ако не направят това, съобщенията ще се прилагат по делото и ще се смятат връчени.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните!

УКАЗВА на страните с оглед спестяване на придвижване на служителите на съда да потвърдят получаването на изпратените до тях от съда електронни съобщения с връщане на обратно електронно писмо на адрес: documents.go@srs.justice.bg.

Определението не може да се обжалва.

Съдия при Софийски районен съд: _____